

NRFK

Hierin opgenomen
De Reserve Officier en
het AVRМ Magazine

2025 | 1

magazine

- Samenwerking KVNRO - AVRМ
- Sunset march
- Uitreiking Mobilisatie-Oorlogskruis

Gesprek met de staatssecretaris Reservisten als hoeksteen

De AVRМ and de KVNRO werken onder de vlag van de NRFK al enige tijd intensiever en frequenter samen. De verenigingen willen deze samenwerking in brede opzet verder uitbreiden.

Op de foto feliciteert de voorzitter van de AVRМ, Ikol Eugenio van Berkom, André met zijn benoeming

Het bestuur van de AVRМ heeft daarom eind vorig jaar de vicevoorzitter van de KVNRO, André Morsman gevraagd toe te treden tot het bestuur van de AVRМ and wel in de functie van vicevoorzitter.

Op vrijdag 13 december 2024 werd daarom een Buitengewone Algemene Ledenvergadering (BALV) AVRМ belegd waarbij als enig agendapunt deze benoeming van André stond vermeld.

De vergadering heeft unaniem besloten het voorstel aan te nemen and André te benoemen.

Op de foto feliciteert de voorzitter van de AVRМ, Eugenio van Berkom, André met zijn benoeming.

Ondertussen heeft het bestuur van de KVNRO Eugenio van Berkom gevraagd om ad interim de functie van penningmeester KVNRO te gaan vervullen. Hij heeft daarin toegestemd and op 5 februari 2025 zal zijn benoeming als penningmeester voorgelegd worden aan de leden in een BAV van de KVNRO.

Ook op andere vlakken werken we steeds intensiever samen. Het gesprek met de staatssecretaris vond vanuit beide verenigingen plaats and ook de Sunsetmarch werd breed opgepakt. Uiteindelijk leidt deze samenwerking tot de uitgave van dit NRFK Magazine waarin opgenomen de Reserve Officier and het AVRМ Magazine.

Op deze manier hopen beide verenigingen steeds nader tot elkaar te komen and de samenwerking op alle gebieden te intensiveren. We horen graag wat u hiervan vindt.

Veel leesplezier!

COLOFON

Aan dit nummer werkten o.a. mee:

Jos Oostdam, Gerard Lettinga, Eugenio van Berkom, Diederik van Meenen, Eeuwe Geertsma.

Redactie
Maj Jan Haitsma

Vormgeving
www.frankdewit.nl

© NRFK magazine

Overname van artikelen is enkel toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie and onder uitdrukkelijke vermelding van de bron. Er kunnen geen rechten worden ontleend aan de teksten in dit magazine.

Uitreiking Mobilisatie-Oorlogskruis

Op vrijdag 8 november 2024 is het Mobilisatie-Oorlogskruis voor reserve eerste-luitenant Jan Loggers alsnog uitgereikt aan zijn zoon Jan. Een afvaardiging van de werkgroep Herdenking 4 mei van de Afdeling Utrecht, die de herdenking van deze reserveofficier in 2022 organiseerde, was erbij.

De uitreiking vond plaats bij het Defensie Grondgebonden Luchtverdedigingscommando (DGLC) in de sfeervolle officiersmess van de Luitenant-generaal Bestkazerne te Vredepeel. Voor deze locatie was gekozen omdat het Korps Luchtdoelartillerie de tradities voortzet van de luchtverdedigingseenheid waarbij luitenant Loggers was ingedeeld. Gastheren waren luitenant-kolonel Joris Buddingh en Korpsadjutant Peter Menting. Omdat zoon Jan al op leeftijd is, was hij op initiatief van het korps door een auto met chauffeur vanaf huis opgehaald.

Tijdens zijn speech uitte de overste het belang van waardering en respect richting luitenant Loggers en zijn verwanten. Ook benadrukte hij diens inspanning voor de vrede en veiligheid van ons land en de vaak zeer moeilijke omstandigheden waarin hij zijn werk verrichtte. Hij prees de initiatieven om te helpen dat vergeten personen toch het verdiende respect en waardering wordt verleend. Hoewel dat tegenwoordig meestal postuum gebeurt mag dat geen reden zijn om de verdiende waardering niet publiekelijk kenbaar te maken, aldus de overste.

Jan Loggers

Jan Loggers

Geboren te Wormerveer op 19-9-1908

Overleden te Utrecht op 17-4-1941

Als reserve eerste-luitenant der luchtdoelartillerie huwde Jan Loggers eind 1936 met de in Paramaribo geboren onderwijzeres Louise van der Schroeff.

Zij woonden in het Utrechtse Oog en Al en zijn ouders in een straat vlakbij. In de mobilisatie dient hij bij de Lichte Divisie, in feite het mobiele werkpaard voor het Veldleger. Haar ondersteuning- en gevechtseenheden waren geheel gemotoriseerd. In verband met Duitse parachutisten die voor de inval de Nederlandse verdediging aan het testen waren, was zijn mobiele luchtdoel eenheid naar de omgeving Tilburg gedirigeerd. Zij moesten bij vitale bruggen parachutisten uit de lucht kunnen halen. Hij werd ook ingezet als officier motorordonnans, een zeer verantwoordelijke taak om operatieplannen, bevelen en rapportages persoonlijk als schriftelijke stukken en/of mondeling over te brengen. Als luitenant Loggers op 1 september 1939 onderweg is van Den Haag richting Tilburg, raakt hij van de weg en loopt onder andere een schedelbasisfractuur op. Als hij na drie maanden in het Elisabeth Ziekenhuis in Tilburg wordt ontslagen, moet Jan het rustig aan doen. Hij krijgt militair administratief werk te doen totdat het Nederlandse Leger wordt ontbonden. Toch zet hij zich nog in voor het verzet door onder meer kleine wapens te transporteren naar lokale afdelingen van de ondergrondse in Utrecht en omstreken. Maar zijn mentale gezondheid gaat verder achteruit. Uiteindelijk overlijdt hij op 17 april 1941 op 32-jarige leeftijd in de neurologische kliniek van het Academisch Ziekenhuis Utrecht, twee jaar na het fatale motorongeluk. Jan Loggers liet een tweeling na, Jan en Hans. Zij hebben hun vader eigenlijk nooit gekend. Enerzijds omdat zij nog een peuter waren, anderzijds omdat hun moeder later nauwelijks mededeelzaam was over hun vader.

Het Mobilisatie-Oorlogskruis werd al in 1948 door Koningin Wilhelmina ingesteld. In die tijd is echter niet breed gecommuniceerd dat veel gemobiliseerde militairen in aanmerking kwamen voor dit oorlogskruis. Bovendien moest eerst de rekening van de aanschaffingskosten van fl 2,75 worden betaald door de rechthebbende voordat de onderscheiding werd toegestuurd. Omdat hier in de communicatie nauwelijks aandacht aan werd besteed, was dit voor velen een onaangename verrassing. Gelukkig is zoon Jan dit alles bespaard gebleven. Hij gaf de werkgroep het mandaat om de aanvraag ervoor in gang te zetten, waarna Ikol Sjoerd Veltman het gehele proces tot aan de daadwerkelijke uitreiking uitstekend regelde.

Het weerzien met zoon Jan en de overige verwanten was hartelijk en bijzonder eervol. Na afloop van de bijeenkomst werd het tot in detail gedocumenteerde levensverhaal van luitenant Loggers bewonderd. Naderhand zijn de foto's van de ceremonie en de uitgesproken teksten met de familie Loggers gedeeld. De hele gebeurtenis werd zeer gewaardeerd door de familie Loggers. Zij gaven aan zich zeer vereerd te voelen en de dag nog lang te zullen blijven herinneren.

Tot slot is een welgemeend woord van dank op zijn plaats aan kol b.d. Bert Haasjes. Hij attendeerde de werkgroep op de mogelijkheid om het Mobilisatie-Oorlogskruis alsnog aan te vragen. Hierdoor kan de werkgroep in de toekomst mogelijk nog meer reservisten alsnog de waardering en het respect laten toekennen voor hun mobilisatie voor onze vrijheid.

Het Mobilisatie-Oorlogskruis

Het Mobilisatie-Oorlogskruis is ingesteld door koningin Wilhelmina in een Koninklijk Besluit van 11 augustus 1948. In een Koninklijk Besluit van 19 oktober 1951 werd bepaald dat na 15 november 1951 geen aanvragen meer konden worden ingediend. Koningin Beatrix stelde op 1 oktober 1992 het kruis opnieuw in. De onderscheiding wordt toegekend door de minister van Defensie.

Het Mobilisatie-Oorlogskruis was bestemd voor militairen en oud-militairen, die na 6 april 1939 en voor 20 mei 1940 ten minste 6 maanden in dienst waren. Of voor hen die na 9 mei 1940 en voor 19 mei 1940 in dienst waren buiten vijandelijk of door de vijand bezet gebied.

Ook in aanmerking kwamen militairen en oud-militairen die na 30 augustus 1939 en voor 3 september 1945 ten minste 6 maanden dienst deden aan boord van een onder Nederlandse vlag opererend schip of vliegtuig. Hierbij moest wel het belang van de Nederlandse staat worden gediend. Tot slot konden zij die niet hieronder vielen, maar die wel gedurende de oorlog in het belang van het Koninkrijk militaire werkzaamheden verrichtten, hiervoor in aanmerking komen.

Dat veel gemobiliseerde militairen in aanmerking kwamen voor dit oorlogskruis is niet goed doorgedrongen. Daarom wordt het Mobilisatie-Oorlogskruis tot op heden nog steeds aan inmiddels hoogbejaarde veteranen toegekend.

De minister kan de onderscheiding ook postuum toekennen.

Het door Frans Smits ontworpen Mobilisatie-Oorlogskruis 1939-1945 is een vierarmig, bronzen kruis met een middellijn van iets meer dan vier centimeter. De armen lijken op zwaardpunten. Tussen de armen van het kruis zijn twee gekruiste steekwapens, het besluit spreekt van "stormdolken", op een kleine stralenbundel geplaatst. In het midden van het kruis is de in de mobilisatiedagen gedragen helm van de Nederlandse infanterie geplaatst met daarop een lauwertak. De achterzijde is vlak, met in een cirkelvormig uitgediept vlak de in reliëf uitgevoerde tekst "DEN VADERLANT GHETROUWE", een citaat uit het Wilhelmus. Het lint is paars met een smalle oranje middenstreep.

Reservisten als hoeksteen

Op donderdag 16 januari '25 zijn wij in Den Haag in het statige pand van het Ministerie van Defensie op zijn werkkamer ontvangen door onze Staatssecretaris van Defensie (Stas) Lkol b.d. Ridder Gijs Tuinman. Wij zijn Sgt 1 b.d. Eeuwe Geertsma bestuurslid van de AVR, Maj b.d. Jan Haitsma hoofdbestuurslid van de KVNRO en actieve reservist tLkol Diederik van Meenen lid van beide verenigingen.

De reden van het bezoek is om verder met hem in gesprek te gaan met beide verenigingen en het gesprek/interview te publiceren. Ook stellen we hem in de gelegenheid zich tot de leden en reservisten in het algemeen te richten. Na een korte introductie duiken we maar direct in de materie; de Stas is drukbezet en 45 minuten zijn zo voorbij.

We maken het hem niet gemakkelijk door maar te beginnen met de opmerking dat de achterban en reservisten in het algemeen zich steeds meer achtergesteld voelen ten opzichte van het 'beroepspersoneel'. Met als voorbeeld dat het vakantieverlof voor reservisten bij de rechter moest worden afgedwongen.

De Stas vertelt dat reservisten in al haar verschijningsvormen heel belangrijk voor hem zijn. Reservisten vormen samen met al ons andere militair personeel de hoeksteen van Hoofdtak 1. Echter, zoals hij zegt: ik heb wel te maken met sociale partners en er spelen veel belangen waarmee ik rekening heb te houden. Laat ik zeggen dat als je nu naar bijvoorbeeld het vakantieverlof kijkt, dat we dit met de kennis van vandaag als werkgever anders hadden moeten aanlopen. Juridische procesvoering is voor niemand fijn en dan hadden de reservisten er vast een beter gevoel bij gehad. Ik kan dit alles niet terugdraaien. Maar wel toezeg-

gen dat we het nu anders gaan doen. Over het hoe kan ik nu helaas nog niets zeggen. Ik verwacht nog voor het einde van dit kwartaal een brief naar de Tweede Kamer te sturen waarin wij onder andere zullen ingaan op de rol van reservisten en hoe wij van andere landen kunnen leren om een weerbare samenleving op te bouwen. We noemen dit de Whole of Society en het Total Force Concept. Ik bedoel daarmee dat de transformatie van de Krijgsmacht is gestoeld op zo ongeveer de drie volgende pilaren: beroepspersoneel, reservisten -overigens weet ik niet of dit nog wel een passende benaming is en ik sta er open voor om als dit nodig de term reservist aan te passen- en de Nederlandse samenleving.

Verder zijn we ondertussen in gesprek met wel 400 bedrijven. Ook zij zijn een belangrijke schakel in het "ademend vermogen", dus het vermogen om als het erop aankomt dat zij bijdragen aan militair materieel en personeel. En daarmee komt wederom de rol van de reservist om te hoek kijken. We moeten het dus als samenleving met elkaar doen: the Whole of Society.

Op onze vraag of in deze Society ook een rol is weggelegd voor de reservist b.d. of misschien zelfs wel voor alle ooit opgekomen dienstplichtigen, geeft de Stas aan dat dit te overwegen is en biedt aan om onze verenigingen hierover te laten mee-

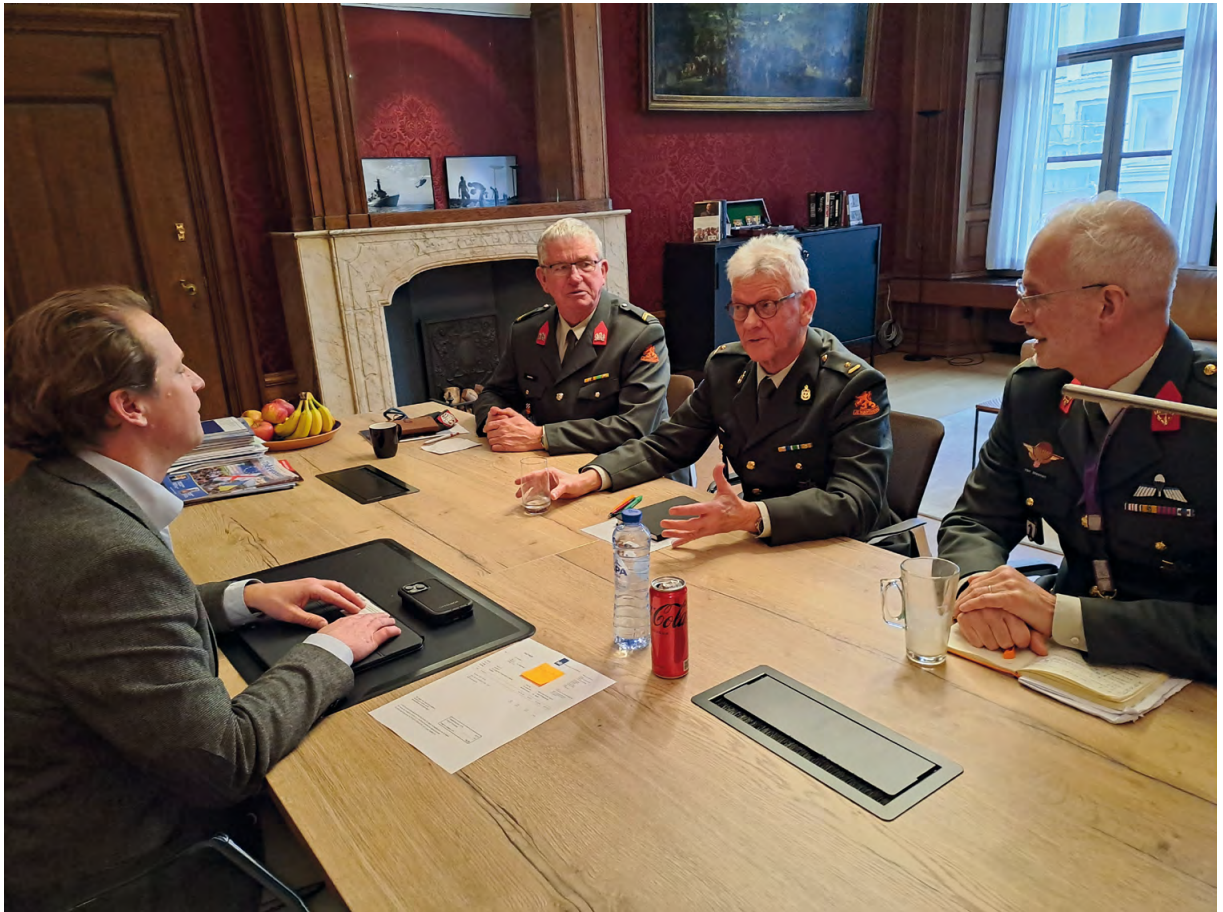
denken. Tenslotte hebben wij in de geschiedenis vergelijkbare structuren gehad waarin weerbare personen een rol toebedeeld kregen.

Op onze vraag wat de Stas nog meer aan de reservist (b.d.) wil meegeven geeft hij aan dat de gehele Nederlandse samenleving in een megatransitie zit. We hebben slagkracht en veerkracht nodig, want beide is nodig voor afschrikking. Voor Defensie is het zo dat Nederland alweer jaren geleden van een kader-militieleger is overgegaan naar een beroepsleger waarbij de reservist -eerlijk is eerlijk- een beperktere rol kreeg. Nu de Nederlandse Krijgsmacht verder groeit met een grote mate van specialisatie en taakgerichtheid, groeit de belangrijkheid van de rol van de reservist hier automatisch in mee.

Echt, we kunnen niet zonder de reservist, nu niet en ook niet in de nabije toekomst. Niet voor niets zetten we er vol op in om de komende jaren toe te groeien naar ongeveer 20.000 reservisten. Verder is het in vergelijking tot het verleden zo dat we nu op veel terreinen tegelijkertijd moeten acteren:

- Denken: waar willen we heen, hoe en wie betrekken we?
- Schrijven: de plannen maken, bespreken in de Tweede Kamer en steun vergaren.
- Bouwen: feitelijk onze fysieke infrastructuur uitbreiden en deels opnieuw organiseren.
- Uitvoeren: waarbij de uitdaging is dat de winkel tijdens de verbouwing open blijft.
- Line of Defence: materiele gereedheid, personele gereedheid en IT/Cyber gereedheid.

- Nederlandse/Europese economie: stimuleren van de Nederlandse defensie-industrie en rekening houden met voedsel- en brandstofvoorraden bijvoorbeeld.

De minister van defensie en ik zouden met dit alles wel veel sneller willen gaan. Iedereen zal echter begrijpen dat dit tijd kost en dat de Krijgsmacht veel meer massa en kennis nodig heeft dan nu het geval is. Met dus een belangrijke rol weggelegd voor de reservist en ja, misschien ook wel voor een reservist b.d.

Ik zie hierin wel een forse cultuuruitdaging. Ik noem dat: 'sfeer is gevechtskracht'. Niet alleen moet de samenleving nog een omslag maken, maar ook wij als defensieorganisatie zelf moeten dat doen. Wij willen dat onze processen worden vereenvoudigd, zoals inkoopprocessen en personeelsprocessen. Wij zitten daar nu midden in en ik wil reservisten daarbij betrekken en jullie zullen dit op een positieve manier gaan merken. Daar heb ik vertrouwen in. Iedereen moet zich thuis voelen in onze Krijgsmacht met respect voor elkaar. Daarin

is dus plek en noodzaak voor een gemotiveerde flexibele schil met gegarandeerde capaciteit. Om maar gelijk even op die gegarandeerde capaciteit in te gaan. Al weet ik dat reservisten zelf vinden dat ze erg geïmmiteerd zijn, en voor velen met een contractvorm zoals een 'Individuele Inzet Reservisten' (IIR) is dat natuurlijk ook zo, is er momenteel nog een bepaalde vrijblijvendheid. Wij zijn bezig om hier meer duidelijkheid over te creëren om zo net wat meer de capaciteit te hebben wanneer dit nodig is en gelijktijdig een obstakel weg te nemen voor sociale partners. Ik hoop dat er rust ontstaat onder jullie leden en alle reservisten door de wetenschap dat er hard gewerkt wordt aan nog meer gelijkwaardigheid, dit zowel in plicht als recht.

De tijd is omgevlogen en al twee keer is er een hoofd om de hoek van de deur verschenen. Onze Stas moet verder. We bedanken hem voor zijn tijd en inspirerende woorden en concluderen dat de Krijgsmacht een essentieel onderdeel is van de Nederlandse samenleving en dat de reservist actief of b.d. hierin een cruciale rol heeft.

De Sunset March 11 januari 2025

Na het einde van de Tweede Wereldoorlog was er behoefte om de bevrijders te eren en de gesneuvelden te herdenken. In september 1945, één jaar na de bevrijding van Nijmegen, vond de eerste lokale herdenking hiervan plaats. In aanwezigheid van o.a. de commandant van de 82e Airborne Division, generaal James Gavin, werd deze plechtige ceremonie gehouden.

Nadien vond er jaarlijks een herdenking plaats, waarbij ook telkens de heroïsche Waaloversteek van 20 september 1944 werd herdacht. Tijdens deze zogenaamde "Waalcrossing", die onderdeel was van de operatie Market Garden, zijn 48 geallieerde militairen omgekomen toen zij de Waal overstaken. Nadat in 1984 een monument ter nagedachtenis van deze Waaloversteek werd onthuld, vond de herdenking hiervan jaarlijks plaats bij dit monument. Vanaf 2014 wordt de Waaloversteek daarbij dagelijks herdacht in de vorm van de Sunset March.

Op zaterdag 11 januari j.l. met exacte aanvangstijd 16:49 uur werd onder het vaandel van de NRFK de 3738e Sunset March gewandeld.

De veteraan van de dag was de Kolonel Fulco Stallmann, hij werd vergezeld door de vaandeldrager Ronald Kuik en 46 deelnemers die zich vooraf hadden aangemeld. Tevens sloten een 6-tal Amerikanen, waarvan er eentje als militair bij

het monument aanwezig was in 2007, aan.

Het was triest, mistig en koud weer. Maar op het moment dat de groep naar het startpunt toe liep kwam de zon er even door en zette de deelnemers en de brug echt heel even in het licht...

De wandeling van een ruime kilometer werd door de deelnemers respectvol en in stilte afgelegd waarbij iedereen de kans kreeg om met "eigen" gedachten terug te denken wat zich hier ruim 80 jaar geleden afspeelde.

Na afloop van de wandeling werd de eregroet gebracht bij het monument door de militairen en vertelde kolonel Stallmann een ieder wát zich hier had afgespeeld en hoe actueel het "gevaar" nu weer is!

De AVRМ had gezorgd voor lekkere koffie/thee, frisdrank en een lekker warme snack na afloop. Dit werd verzorgd en deels gesponsord door Echo`s Home uit Havelte.

Achtergrondinformatie

De Sunset March is een dagelijks eerbetoon aan de geallieerde militairen op de nieuwe stadsbrug van Nijmegen; de Oversteek. Vlakbij het deel van de Waal waar op 20 september 1944 de Amerikaanse militairen zijn overgestoken. De verlichting van deze nieuwe brug is heel speciaal en speelt een belangrijke rol bij de herdenking. Er staan 48 paren lichtmasten op de brug. Rond het tijdstip van zonsondergang worden deze lichtmasten, paar voor paar, na elkaar ontstoken in het tempo van een trage mars. Iedere avond, als het eerste paar lichtmasten wordt ontstoken, loopt een veteraan de Sunset March mee in het tempo waarin de lichten aangaan.

Met dit initiatief willen de veteranen niet alleen herdenken welk offer de Amerikaanse militairen hier ver van huis hebben gebracht voor de vrijheid van het Nederlandse volk. Zij willen hiermee vooral ook een zichtbare brug slaan naar alle veteranen die in missies over de hele wereld hebben bijgedragen en nog steeds bijdragen aan vrede en vrijheid. Bron: <https://www.immaterieelerfgoed.nl>

De Sunset March in 2026.

17 januari 2026 zal de NRFK wederom aanwezig zijn. De veteraan van de dag is dan Lkol. Roland Slegers KC IBB KNR. Save the date!

Op 1 oktober 2024 werd door de samenwerkende verenigingen KVNRO-Oost en KVEO-Oost een bezoek gebracht aan de voor militairen bijzondere locaties in Loenen. Onze afdeling KVNRO-Oost en de KVEO rayon Oost-Veluwe houden maandelijks een gezamenlijke contactborrel in de Koning Willem 3 kazerne in Apeldoorn en daarnaast een lezing en excursie. Aan het bezoek namen in totaal meer dan 40 belangstellenden deel.

Bezoek aan het Nationaal Ereveld en de Nationale Veteranenbegraafplaats Loenen

Na de ontvangst in het herdenkings- en educatiecentrum, waar onder meer de tentoonstelling "Oog in Oog" kon worden bekeken, werd in drie groepen met elk een gids een rondgang gehouden over het Nationaal Ereveld.

De graven op het ereveld liggen bijna onopvallend verspreid langs slingerende paden over een groot bosgebied van 17 hectare. Geen rechte rijen

met kruisen, maar graven, ingericht met liggende stenen. Het ereveld werd 75 jaar geleden in oktober 1949 door de toenmalige prinses Wilhelmina geopend en valt onder het bestuur van de Oorlogsgravenstichting.

Het Nationaal Ereveld Loenen is de laatste rustplaats van bijna 4.000 Nederlandse oorlogsslachtoffers: militairen en burgers. Zij verloren hun leven tijdens de Tweede Wereldoorlog of tijdens ge-

welddadige conflicten daarna – zoals in voormalig Nederlands-Indië of tijdens internationale missies. Hier liggen de graven van mannen, vrouwen en kinderen: verzetsstrijders, dwangarbeiders, Engelandvaarders, vervolgingsslachtoffers, maar ook slachtoffers van de Japanse interneringskampen in Indonesië en militairen die sneuvelde tijdens missies in Korea, Libanon, voormalig Joegoslavië, Afghanistan en Mali. Van hen is 80% burger. In de kapel centraal op het ereveld worden 130.000 mensen herdacht die geen aanwijsbaar graf hebben. Bij enkele graven werd door de gidsen het verhaal verteld over de namen, die onder bijzondere omstandigheden hadden geleefd of aan hun einde waren gekomen. Voor velen van ons waren er bekende namen op de grafstenen.

Na deze rondleiding in de miezerregen verplaatsten de groepen zich naar de naastgelegen Nationale Veteranen begraafplaats. Dit is dé plek

waar veteranen – en desgewenst ook hun partner – kunnen worden begraven of worden bijgezet. Ook kan hun as op een speciaal strooiveld worden uitgestrooid en de urn daar worden geplaatst.

Op dit veld is met nadruk wel gekozen voor uniformiteit. Dat houdt in dat alle graven worden voorzien van standaard staande grafstenen en grafbedekking, zodat de begraafplaats een uniforme uitstraling behoudt. In het begrafenisdomein, ook wel de veteranenkamer genoemd, is ruimte voor 900 veteranengraven. De gedenksteen hoort bij het graf en wordt dus betaald door de Stichting Nationale Veteranen begraafplaats Loenen. Ook hier voor menigeen de herkenning van voor hen bekende namen.

Ook is er een ruim strooiveld aanwezig voor het uitstrooien van as. Hier staat een gedenkzuil met daarop de namen van hen, waarvan de as op het strooiveld is uitgestrooid.

Uitreiking kvnro erepenning in zilver aan Kap. Ing Theo van Bergen (postuum)

Op donderdag 16 januari vond de Maandborrel Afdeling Curacao plaats in Restaurant Batik Asli in het Eden Shopping Mall.

De Maandborrel stond in het teken van de uitreiking van de KVNRO Erepenning in Zilver, zoals postuum toegekend door het Hoofdbestuur en het Kapittel van Ereleden KVNRO aan de kapitein der genie (b.d.) ing. Theo van Bergen.

Theo van Bergen was een van de oudste (1977) leden van de Afdeling Curacao. Hij was actief en initiatiefrijk betrokken bij veel activiteiten van de Afdeling Curacao, waaraan hij als Voorzitter bestuurlijk leiding gaf van 2001-2008 en als Vice Voorzitter van 2019-2023. Theo van Bergen is eind December 2023 onverwacht overleden.

Het Hoofdbestuur KVNRO heeft vanwege agendadruk in januari afgezien om zelf de uitreiking te doen en heeft het bestuur van de Afdeling Curacao verzocht de uitreiking namens het Hoofdbestuur te doen.

De Erepenning in Zilver werd uitgereikt door de Voorzitter KVNRO Afdeling Curacao, de majoor der mariniers (b.d.) mr. Lex Gonzales en in ontvangst genomen door mevrouw Agnes van Bergen, in het bijzijn van haar dochters Anja en Martha.

Reservist worden moet zo laagdrempelig mogelijk zijn.

Reservist worden moet zo laagdrempelig mogelijk zijn. Daarom heeft het Ministerie van Defensie samen met de Stichting van de Arbeid een brief ondertekend om werkgevers beter te ondersteunen.

Scan de code en lees verder

Fanfare van het Korps Nationale Reserve

In 2022 organiseerde de AVRМ in Biddinghuizen een concert voor haar leden, Defensie autoriteiten en inwoners van de gemeentes in de omgeving. In 2023 volgde een prolongatie onder de vlag van de NRFK. En zo ook weer vorig jaar.

Van links naar rechts:
kol Stallmann, chauffeur
Stallmann, (zijn zoon),
kol Slegers.

Erg positief is te melden dat veel burgers uit de omringende gemeentes het concert bezoeken; een goede binding tussen Defensie en de burgerij.

De Militaire Muziek Organisatie bepaalt zelf (na aanvraag) welk militair orkest acte de préséance zal geven. Het is eigenlijk vanzelfsprekend dat als een reservisten vereniging een aanvraag doet dat dan de Fanfare van het Korps Nationale Reserve wordt aangewezen.

Zo ook op vrijdag 13 december 2024 bij Dorhout Mees (<https://www.dorhoutmees.nl>) in Biddinghuizen. In the middle of nowhere, dat wel, maar de locatie is perfect voor zo'n organisatie en bovendien is er een hotel met twee restaurants aanwezig zodat gasten die dat wensen, kunnen blijven overnachten. Een aantal van hen maakten ook nog gebruik van de kleiduiven schietbaan en/of de golfbaan ter plaatse.

Een militair orkest komt gratis optreden, brengen zelf hun benodigde attributen mee maar de organisatie moet ze wel te eten en te drinken geven. Vanaf de eerste keer werd dat uitstekend

verzorgd in de vorm van een uitgebreid warm / koud buffet en de orkestleden gaven dan ook dit jaar weer aan graag een volgende keer terug te komen.

Voor de beeldvorming: het orkest bestaat uit ongeveer 65 personen en wordt ondersteund door een 15-tal medewerkers die de op- en afbouw doen. We hebben weer genoten van een perfect muzikaal intermezzo dat werd afgesloten met een hapje en een drankje.

Door de voorzitter en de vicevoorzitter werden een aantal autoriteiten aan de aanwezigen voorgesteld. Zo waren daar kolonel Fulco Stallmann (plaatsvervangend Inspecteur Reservepersoneel KL), kolonel Gerard Lettinga (erelid van de KVNRO), mevrouw Mandy den Drijver (Coördinator Reservisten & Schaalbaarheid staf CLAS), Luitenant-kolonel Ronald Slegers (de nieuwe commandant KNR) en Majoor Bernd van de Wetering namens de Commandant Luchtstrijdkrachten.

We hopen volgend jaar weer een beroep te kunnen doen op de Fanfare KNR en nog meer bezoekers!

NRFK 4Daagse Detachement

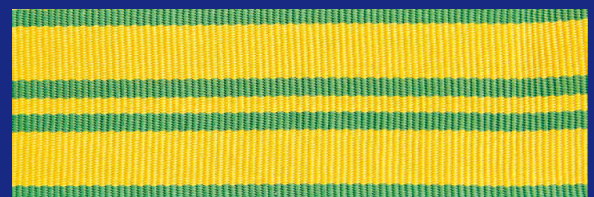

Dit jaar zal de 107e Vierdaagse van Nijmegen gaan plaatsvinden vanaf 15 tot en met 18 juli 2025. Ook dit jaar loopt er weer een NRFK-detachement mee met actieve reservisten en beroepsmilitairen die lid zijn van de AVRМ and de KVNRO. En mogelijk ook een detachement met leden buiten dienst.

Heb je zin om dit geweldige evenement mee te maken als loper of verzorger? En wil je je geen zorgen maken over de inschrijving en logistiek? Meld je dan nu aan, want de inschrijving start begin februari voor militaire detachementen. Een ontspannen sfeer, een goede uitstraling onderweg, en allemaal de eindstreep halen: daar doen we het voor.

Het NRFK-detachement is een all-ranks militair detachement dat gelegerd is op het tijdelijke militaire Kamp Heumensoord, samen met circa 7000 militairen uit verschillende landen. Door de internationale sfeer, de legeringstenten, de biertent en de muziekkorpsen is het verblijf, de start en finish op Heumensoord altijd bijzonder. Training voor de Vierdaagse is bij ons detachement een eigen verantwoordelijkheid. Soms kan je aansluiten bij een training van een andere loper. Er is tenminste één gezamenlijke verplichte training: de Tweedaagse van Amersfoort op vrijdag 20 en zaterdag 21 juni 2025.

Meld je aan!

Heb je interesse, meld je dan snel aan bij Jos Oostdam via detco.nrfk@gmail.com of Eeuwe Geertsma via e.a.geertsma@avrm.nl.